Лекція для батьків «П’ять шляхів до серця дитини»

Кожна дитина потребує батьківської любові. І батьки повинні навчитися виявляти свою любов до неї. Спілкуючись із дітьми, батьки насамперед мають частіше нагадувати собі таке:

1. Перед вами — діти.

2. Вони поводяться як діти.

3. Буває, що їхня поведінка нервує батьків.

4. Якщо я виконаю свої батьківські обов’язки і любитиму дітей, незважаючи на їхні провини, вони виправляться, коли подорослішають.

5. Якщо я люблю їх незважаючи ні на що, вони відчуватимуть упевненість у собі і мою підтримку.

Дітям необхідна любов батьків — це одна з найголовніших потреб дитини. Висловлювати свою любов дитині батьки можуть через:

- дотик;
- слова заохочення;
- час;
- подарунки;
- допомогу.

Дотик — один із найважливіших проявів любові людини. У перші роки життя дитини необхідно, щоб дорослі брали її на руки, обнімали, гладили по голівці, цілували, садовили її на коліна тощо. Тактильна ласка однаково важлива як для хлопчиків, так і для дівчаток. Тому, коли ви виявляєте свою любов за допомогою ніжних дотиків, поцілунків, цим можна сказати набагато більше, ніж словами «Я тебе люблю».

Слова заохочення. Коли ми хвалимо дитину, ми дякуємо Їй за те, що вона зробила, чого досягла сама. Проте не треба хвалити дитину надто часто, тому що слова втратять усю силу і сенс. Пам’ятайте, що кожна похвала має бути обґрунтованою та щирою. У спіл¬куванні з дитиною намагайтеся говорити спокійно і м’яко, навіть тоді, коли не задоволені. Слід менше вимагати від дитини і частіше просити її: «Ти не міг би…», «Може зробиш…», «Мені буде приємно, коли ти…»

Якщо у вас вирвалося грубе зауваження, слід вибачитися перед дитиною. Пам’ятайте, що постійна критика шкодить їй, бо вона аж ніяк не є доказом батьківської любові. Щодня даруйте дитині приємні слова підтримки, заохочення, схвалення, ласки, які свідчитимуть про любов до неї.

Час — це ваш подарунок дитині. Ви нібито кажете їй: «Ти потрібна мені, мені подобається бути з тобою». Іноді діти роблять погані вчинки саме з метою, щоб батьки звернули на них увагу: бути покараним все ж краще, ніж бути забутим. Проводити час разом – значить віддати дитині свою увагу сповна. Форми спільного дозвілля в кожній сім’ї різноманітні: читання казок, бесіда за сімейною вечерею, гра у футбол, ремонт машини, допомога на дачі тощо. І як би ви не були зайняті, хоча б кілька годин на день подаруйте не лише хатнім справам, телевізору, іншим своїм уподобанням, а передусім — своїй дитині.

Подарунок є символом любові тоді, коли дитина відчуває, що батьки дійсно турбуються про неї. Багато батьків використовують подарунки, щоб відкупитися від дитини. Діти, які отримують такі подарунки, починають думати, що любов можна замінити різними речами. Тому пам’ятайте, що річ не в кількості. Не намагайтеся вразити дитину ціною, розмірами і кількістю подарунків. Якщо ви хочете віддячити дитині за послугу — це плата, якщо намагаєтесь підкупити її — це хабар. Справжній подарунок дається не в обмін на щось, а просто так. Сюрпризами можуть бути тільки різдвяні подарунки та подарунки до дня народження. Інші подарунки краще вибирати з дітьми, особливо якщо то одяг. Подарунки не обов’язково купувати, можна робити самим. Подарунком може стати все, що завгодно: польові квіти, камінчики, чудернацької форми тощо. Головне — придумати, як його подарувати.

Допомога. Материнство та батьківство — це професії, й дуже нелегкі. З вами укладено контракт принаймні на 18 років; і робочий день у вас ненормований. Щодня діти звертаються до вас із різноманітними проханнями. Завдання батьків — почути ці прохання й відповісти на них. Якщо ми допомагаємо дитині й робимо це з радістю, то душа її наповнюється любов’ю. Якщо батьки бурчать і сварять дитину, така допомога її не радує. Допомагати дітям — не означає повністю обслуговувати їх. Спочатку ми дійсно багато робимо за них. Проте потім, коли вони підростуть, ми мусимо навчити їх усього, щоб і вони допомагали нам.

На кожному етапі розвитку дитини ми використовуємо різні «мови» нашої любові. Тому для батьків важливо обрати саме ту «мову» (дотик, слова заохочення, час, подарунки, допомогу), яка веде до серця дитини.

(З книжки Гері Чепмената, Росе Кемпбел «П'ять шляхів до серця дитини»)